

Lekker lang zomeren

Kim Huskens

In de Weerribben is voortplanting aangetoond van de kempense heidelibel.

Tekst:
Albert Vliegthart
De Vlinderstichting

De afwezigheid van de rubriek 'opmerkelijk' in november werd gecompenseerd met een mooie kalender. Helaas is deze rubriek iets te kort om alle bijzonderheden vanaf juli te vermelden.

Natuurlijk stond het jaar in het teken van de oostelijke vos. Op diverse plekken in Nederland werd deze nieuwkomer gezien. Slechts twee weken duurde deze invasie en toen waren ze verdwenen... dachten we. Met wat gericht zoekwerk vond Luc Knijnsberg op 2 augustus twee oostelijke vossen gebroederlijk in een bunker in de duinen van Bergen. De soort zal op meer plekken in overwintering zijn gegaan. Dat wordt goed opletten dit voorjaar. Ook de sterk achteruitgaande argusvlinder was ruim onder de aandacht. Leo Poot dacht dat ze zelfs op stroop afkwamen, maar vermoedelijk was het mengsel aangebracht op de slaapplaats van enkele argusvlinders omdat op paaltjes zonder smeer ook argusvlinders zaten.

Luc Knijnsberg

Een van de overwinterende oostelijk vossen.

Er werden deze (na)zomer weer staartblauwtjes gezien, ditmaal in Eijsden en Weert, Maastricht en in Landgraaf. Nog zo'n apart blauwtje, het tijgerblauwtje, werd gezien in Ommen en in Boxtel. De keizersmantel is inmiddels helemaal ingeburgerd met zo'n vijfhonderd waarnemingen door het land. Er werden in totaal drie geraniumblauwtjes gezien. De exotische oranje passiebloemvlinder werd opvallend vaak gezien, zelfs in natuurgebieden. Het betreft vrijwel zeker ontsnapte exemplaren. Door het warme najaar vlogen veel vlindersoorten tot in november door en hadden soorten als kleine ijsvogelvlinder, heideblauwtje en groot dikkopje een partiële tweede generatie.

Afgelopen jaar waren er veel mooie nachtvlinderwaarnemingen. Nieuw voor ons land waren de zoomvlekspanner (*Stegania cararia*) en esdoornblokspanner (*Nothocasis sertata*) beide in Limburg. In Friesland werd een 'maagdenuil' (*Eucarta virgo*) gezien. Deze soort heeft nog geen officiële Nederlandse naam. Het vaal kokerbeertje (*Eilema caniola*) uit Zeeland werd al verwacht vanuit Vlaanderen. Rob de Vos ontdekte in een collectie een 'windeweekind' (*Aedia leucomelas*) in 1987, verzameld in Urmond. Deze soort was tot dusverre nooit als zodanig herkend.

Op het libellenfront was het relatief rustig. Voortplanting van de Kempense heidelibel is middels larvenhuidjes aangetoond in de Weerribben. Er werden wat zwervende libellen gemeld zoals een zadellibel in Eibergen en de kleine tanglibel werd kortstondig gezien in Almelo en Gronsveld. De zuidelijke heidelibel is inmiddels ook flink aan het inburgeren in de zuidelijke helft van het land. ●